

Bogár László: A világ végfelszámolása

2014 március 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az elmúlt évszázadok legmegrendít?bb társadalmi történéseit forradalmakként tartja nyilván az emberi emlékezet. A mindent meghatározó és persze „nem létez?” világer? akaratára párás szemekkel, többnyire nemzeti ünnepként kell felmagasztalni ezeket a pusztító eseményeket.

A forradalom szó már eredetét tekintve is sokat elárul magáról.

Az evolúció, amit fejl?désnek is szokás mondani, pontosan azt jelenti, hogy „kibontakozás”, a revolúció pedig arra utal, hogy gyors egymásutánban ismétl?dnek a kibontakozások. Azaz nem a természetes rendet követik, hanem mesterségesen „csinálják azokat”. Árulkodó, hogy nyilván azért kell revolverként a történelemre fogni a forradalmakat, hogy képesek legyünk velük a „múltat végképp eltörölni”. Aki ugyanis a „múltat végképp eltörli”, ahogy a nemzetközi kommunista mozgalom indulója, az Internacionálé egyik sora fogalmaz, az ezzel az emberi létezés lelki, erkölcsi, szellemi talapzatát zúzza szét. Erre pedig azért van szüksége, hogy ezzel gyökértelenné és kiszolgáltatottá tegye az emberi közösségeket, így a világ korlátlan és folyamatos kifosztása számára akadálytalanná váljék. Nos, éppen ez a forradalmak legf?bb és legmélyebb célja.

A nyugati embernek persze már nagyon nehéz és f?ként kényelmetlen szembesülnie ezzel, mert a hamis értelmezési keret, amelyben minderr?l gondolkodnia kell, szentségtörésnek mutatja a forradalmak ilyen szemléletét. Holott éppen maga a forradalom a „szentségtörés”, hiszen a forradalmak valóságos célja a szakralitás rendjének teljes szétzúzása. Az emberiség történetében három nagy forradalmi hullámmal próbálta a „nem létez?” pusztító világer? a szakralitás fennálló rendjét szétroncsolni.

Az els?r?l, amely háromezer évvel ezel?tt játszódott le, már egyáltalán nincs semmilyen tudásunk, a világot irányító er? ugyanis igyekezett eltüntetni minden nyomot, sikerrel. De hiába is volna bármilyen információnk, lévén, hogy magát az értelmezési keretet is régóta szétzúzta, nem tudnánk már mibe illeszteni, így nem tudnánk értelmezni sem azt. Ezzel a forradalmi hullámmal semmisítette meg a szakralitás legmélyebb szintjét, ahol az uralkodó személye még közvetlen kapcsolatot jelentett a transzcendens világgal. Helyét olyan nemesség vette át, amely még évezredekig fenntartotta a szakralitás rendjét, ám a lassú erózió már egyre gyengítette azt.

Az újabb forradalmi hullám csak 2500 évvel kés?bb jelentkezett, amikor már végzetesen meggyengült a szakrális rend, s?t maga a nemesség vált legbuzgóbb szétroncsolójává. Ebben dönt? szerepe volt annak, hogy a nemesség addigra elveszítette szakrális világértelmezési logikáját, gyanútlanul átvette a pusztító világer? hamis értelmezési keretét. Az újabb forradalmi hullámban a már eleve deszakrális polgárságé lett a f?szerep. Az üdvösség, az Isten szerinti lét min?ségi céljai helyett a fizikai élvezet el?idézésére alkalmas „anyag” mennyiségi felhalmozása válik az emberi létezés legf?bb céljává. Az angol, majd f?ként a francia forradalom iszonyú brutalitása jelzi, hogy a deszakrális pusztítás nyomán felhalmozódott feszültségeket csak az apokaliptikus er?szak teljes bevetésével lehet kezelni. A kialakuló deszakrális rend, a nyugatias modernitás, ami a 19. század óta kapitalizmusként nevezi meg

önmagát, eredeti formájában azonban csak alig néhány évszázadon át képes üzemeltetni a világot, így a 20. századtól egyre inkább kénytelen átadni a helyét a magát félrevezet? módon globalizációnak nevez? új rendnek. Taktikai okokból hamisan kettémetszették a világot. Ez a rend a keleti oldalon a „proletárforradalom”, a másik oldalon pedig a „fogyasztói forradalom” lett. Az egyiknek a h?se a proletár, a másiknak a konzumidióta, vagyis a fogyasztó. Valójában azonban mindkét oldalon ugyanaz megy végbe. Páriák ?k, akik ugyanannak a létkarakternek a két oldalát testesítik meg.

Az utóbbi évtizedek során a világot irányító er? olyan „instant” forradalmakkal kísérletezik, amelyek inkább már csak rendkívül pusztító paródiái a három nagy forradalmi hullámnak. Pusztán taktikai célokat követnek. A dolog azért mulatságos vagy inkább tragikomikus, mert az emberi közösségek újrateremtési folyamatainak mindig van egy sajátos mintázata, egészen bizonyosan nem lehet rövid távon megváltoztatni, noha ezek az „instant” forradalmak ígérik. Pedig éppen a mintázat gyökeres átalakítása a pusztító világer? legf?bb történelmi célja. Ez a mintázat azonban rendkívül id?tálló, hiszen ez egy közösség önazonosságának legf?bb ?riz?je. Ezekkel a manapság zajló „instant” forradalmakkal a globalizmus éppen azt akarja kikísérletezni, hogy miként lehetne ezeket a mintázatokat igen rövid id? alatt tetszés szerint átalakítani. Erre azért van szüksége, mert gyökeresen át akarja formálni a világ egész szervez?dési modelljét.

Az elmúlt fél évezred során a nyugatias modernitással (vagyis a kapitalizmussal) el?bb munkaer?ként, a legutóbbi id?kben egyre inkább fogyasztóként fosztotta ki az embert. Ezért ebben a modellben a f? célja a népesség és a gazdaság növekedési ütemének fokozása volt. Az új létszervez?dési modell azonban már a szellemi alávetés és kifosztás olyan mez?it és technikáit hozza létre, amelyek az emberiség nagy részét egyszer?en teljesen feleslegessé teszik. Ezzel lényegében megkezd?dött a világ végfelszámolása .

Bogár László - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló